

ŠMIKLAVŽ

NEDELJA, 29.01. 4. ned. med letom Ob 10.30: za žive in rajne farane za + Marijo BEZGOVŠEK in moža Martina
PONEDELJEK, 30.01. sv. Martina, mučenka
TOREK, 31.01. sv. Janez Bosko, duhovnik Ob 14.00: maša zadušnica in pogreb za + Ano RAZBORŠEK
SREDA, 01.02. sv. Brigita Irska, opatinja
ČETRTEK, 02.02. sv. Jezusovo darovanje - svečnica Ob 17.00: za + Jožeta KLEPEJA, Amalijo in sorodnike
PETEK, 03.02. sv. Blaž, škof Ob 17.00: za + Slavico GOLE
SOBOTA, 04.02. sv. Jožef Leoniški, kapucin Ob 09.00: za + Ernesta FUNKL
NEDELJA, 05.02. 5. ned. med letom Ob 10.30: za žive in rajne farane za + Marijo in Alojza MEDVEDA
PONEDELJEK, 06.02. sv. Pavel Miki, duhovnik
TOREK, 07.02. sv. Nika, redovnica
SREDA, 08.02. sv. Jožefina Bakhita, sužnja
ČETRTEK, 09.02. sv. Apolonija, devica in muč.
PETEK, 10.02. sv. Sholastika, redovnica Ob 17.00: za + Antona TOVORNIKA
SOBOTA, 11.02. Lurška Mati božja, svet. dan bolnikov Ob 09.00: za + Mirana ZUPANCA
NEDELJA, 12.02. 6. ned. med letom Ob 10.30: za žive in rajne farane za + Damjana, Janeza, Marijo JURGE LJ, Antonijo in Alojza LAPORNIKA KOLMAN ob 14.00: za + Heleno LIPOVŠEK

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE - Šmiklavž

04.02. - Lažiše vas
11.02. - Lažiše okolica

LATINSKI PREGOVOR

Caeci sunt oculi, cum animus alias res agit. --
"Slepe so oči, ko se pamet z drugim ukvarja."

ŠMARJETA

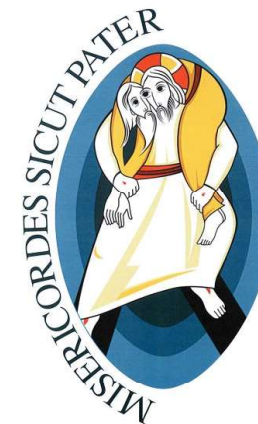
NEDELJA, 29.01. 4. ned. med letom Ob 08.30: za + Jožeta KLEPEJA
PONEDELJEK, 30.01. sv. Martina, mučenka Ob 12.00: maša zadušnica, ob 13.00: pogreb za + Terezijo VEBER
TOREK, 31.01. sv. Janez Bosko, duhovnik Ob 08.00: za + Ido STOPAR
SREDA, 01.02. sv. Brigita Irska, opatinja
ČETRTEK, 02.02. sv. Jezusovo darovanje - svečnica Ob 16.30: Molitev pred Najsvetejšim ob 17.00: za + Ladislava STOPINŠKA
PETEK, 03.02. sv. Blaž, škof Ob 08.00: za + Angelo FUNTEK
SOBOTA, 04.02. sv. Jožef Leoniški, kapucin Ob 08.00: za + Alojza KOŠIČA (obl.) starše, stare starše KOŠIČ ter PODGORŠKOVE
NEDELJA, 05.02. 5. ned. med letom Ob 08.30: za žive in rajne farane v zahvalo za petdeset let skupnega življenja
PONEDELJEK, 06.02. sv. Pavel Miki, duhovnik
TOREK, 07.02. sv. Nika, redovnica Ob 08.00: za + Leopolda PAVČNIKA
SREDA, 08.02. sv. Jožefina Bakhita, sužnja
ČETRTEK, 09.02. sv. Apolonija, devica in muč. Ob 17.00: za + Apolonijo in rodbino SENICA in Alojza LIPOVŠKA
PETEK, 10.02. sv. Sholastika, redovnica
SOBOTA, 11.02. Lurška Mati božja, svet. dan bolnikov Ob 08.00: L. M. Božji v zahvalo in priprošnjo
NEDELJA, 12.02. 6. ned. med letom Ob 08.30: za + Ivana (25. obl.) in Justino PUŠIČ

ČIŠČENJE IN KRAŠENJE - Šmarjeta

04.02. - Šmarjeta
11.02. - Jesenova ravan in Čreta

Za župnijski list odgovarja:
župnik Klemen Jager

MARJETIN & MIKLAVŽEV LIST

29. januar 2017, leto 5, št.: 3

Odpri je usta in jih učil:
Blagor ... (Mt 5, 1-12a)

“Naribal” vas bom

Pride dan, ko sem zelo majhen v veri in se sprašujem o smislu svojega poslanstva, o tem kaj je bistveno, kje je moje mesto. Vem, da velikokrat nimam kaj za pokazat', razen to, da sem navzoč, da sem daroval sveto mašo, da sem koga spovedal, da sem komu podelil bolniško maziljenje, da me je kdo prosil za molitev, da sem urejal papirje, da sem koga obiskal, da sem blagoslovil dom, da sem daleč stran od tega, da bi kdo vedel, slutil, zarisal znamenje križa na nebu s svojo roko, da sem pokleknil in molil, prosil, rotil Boga...; tudi vi ne bi vedeli, če ne bi napisal. Lahko bi rekel, da je vera, moj odnos do Boga, bistvenega pomena za moje poslanstvo, ker drugače se lahko vse to zdi brez zveze. Marsikomu se zdi moje poslanstvo brez zveze. Kako to mislim? Preprosto! Ne potrebuje me! Ne potrebuje Boga! Nekako se poslanstvo potrjuje s tem koliko si komu potreben. Si predstavljate, da k zdravniku nihče ne bi prišel ali pa da bi učitelj ne imel učencev ali pa da bi otroci rekli staršem: ne potrebujemo vas! Smisel vsakega poslanstva izhaja tudi iz tega koliko si nekomu potreben. Za duhovniški poklic je nekaj podobnega. Verujem, da je to kar delam, moje poslanstvo, poslanstvo v katerega me je poklical Gospod. To, da me nekdo potrebuje kot duhovnika, potrjuje mojo identiteto.

Trudim se, da bi ljudem približal Jezusa, da bi koga navdušil, da bi Jezusu odprl srce, da bi ga potreboval. Kadar pri kom opazim vsaj malo tega, sem neizmerno vesel, kot bi posijalo sonce v moje življenje. Ja, nekdo še veruje, nisem sam, nekdo še moli, nisem sam, nekomu je mar. Pri verouku velikokrat doživim hladen odnos otrok do vere, nezainteresiranost. Sprašujem se: “Ali je z mano kaj narobe? Ali sem morda sam premalo veren?” Včasih, ko vsi odidejo se vprašam: “Kakšen smisel ima vse to?” Včasih končam žalosten in v avtu premišlujem o minulih srečanjih. Ne vem, premajhen sem. Ampak še verujem, da ni brez pomena. Kljub temu, da velikokrat doživljam težo oznan-

jevanja, pa so kdaj svetli trenutki, ki pokrijejo vse dvome in nevero. Ko smo z eno skupino v cerkvi zmolili, sem jim rekel, da se lahko gredo ven malo kepat'. Nekaj časa sem jih opazoval, potem pa sem jih vprašal, če lahko koga naribam. Takoj se je nekdo javil. Potem pa so se vsi spravili name. Tekal sem, se izmikal, hkrati pobiral sneg in jim vračal kolikor sem le zmoget. Dokler sem čutil roke, smo se igrali, potem pa smo šli nazaj v učilnico. Ko smo nadaljevali, so bili radovedni, postavljali vprašanja in poslušali kot se že dolgo ne spomnim. Pogovarjali smo se o tem kaj pomeni zatajiti Jezusa, starše, prijatelja. Srečanje se je tako razvnelo, da nam je zmanjkalo časa. Po verouku sem razmišljal kaj pa sem danes naredil drugače kot kdaj prej? Mislim, da nič drugega kot to, da sem jih nekaj “naribal”. Če bi to vedel že prej, bi še bolj izkoristil snežne razmere.

“Gospod Jezus, okrepi mi vero!”

**Sovražim te!
Ljubim te!**

Sašo je bil prikupen majhen deček, poln nagajivosti. Kljub njegovi dobroti mu je kri izredno hitro zavrela. To so bili prizori, ko se je ujezil! Kričal je, korakal po sobi in vpil.

Ko je nekega dne mama šla iz hiše, je Sašo odšel naravnost v kuhinjo in si sam postregel iz škatle keksov, ki jo je mama skrbno hranila.

Mama je odkrila prazno škatlo in vprašala: “Sašo, ali si ti pojedel kekse?”

Takoj je odgovoril: “Ne, mama. Niti enega nisem vzel! Ne, seveda ne. Prisegam!”

Jezna mama je zavpila: “Ti lažnivec! Učila sem te govoriti resnico!” in ga udarila.

Sašo se je razjezil. Poln jeze je dejal: “Sovražim te! Sovražim te! Od doma bom šel in se ne bom več vrnil! Odhajam.”

Jezen je zapustil vas in šel globoko v gozd. Utrujen in jezen se je usedel na skalo in spet začel vpiti: “Sovražim te! Sovražim te! Sovražim te!” Zaslišal

je odmev svojih besed: “Sovražim te! Sovražim te! Sovražim te!”

Sašo se je ustrašil ter rekel: “Ti me sovrašiš? Ti me sovrašiš? Kdo si ti?”

Tako se je ustrašil, da je stekel domov, se vrgel v objem mami in zakričal: “Mami, mami, strah me je. Nekdo me sovrašiš! Slišal sem ga, da, slišal sem, kako mi je to zavpil.”

“Moj otrok,” je odgovorila mama, “kje si to slišal. Pokaži mi tisti kraj.”

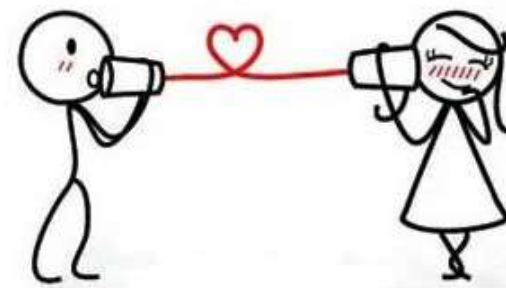
Sašo je odgovoril: “V gozdu, daleč od tu. Pridi, pokazal ti bom.”

Prijel je mamo za roko in odšla sta v gozd. Čez nekaj časa je Sašo rekel: “Tukaj! Vidiš to skalo? Tu sem sedel in potem mi je neki hudobni človek zakričal: “Sovražim te! Sovražim te!”

“Že dobro, že dobro,” je odgovorila mati. “Bodi miren in stori to, kar ti bom rekla.”

“Da, mama,” je plašno odgovoril Sašo.

“Dobro,” je rekla mama. Sedaj zajemi sapo in napolni pljuča z zrakom. Potem z vsem glasom, kolikor ga premoreš, zakliči: “Ljubim te! Ljubim te! Ljubim te!” In Sašo je storil natančno to, kar mu je rekla mama. Takoj se je slišal odmev: “Ljubim te! Ljubim te! Ljubim te!” Sašo se je zasmejati in poln veselja še močneje zavpil: “Ljubim te! Ljubim te! Ljubim te!”

Mama ga je vprašala: “Kaj slišiš, Sašo? Kdo je bil? Sovražnik ali prijatelj?”

(iz Zgodbe za dušo)